

Sygn. akt III Cz 757/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz

SO Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 czerwca 2016 r. w Gliwicach

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G.

przeciwko dłużnicze A. S.

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach

W. S. w sprawie Kms 317/14

w przedmiocie wniosku dłużnika o sporządzenie i doręczenie odpisu postanowienia

z dnia 20 lipca 2015 roku wraz z uzasadnieniem

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 26 sierpnia 2015 r., sygn. akt II Co 92/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek S SO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 757/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 26 08 2015r. odmówił dłużnikowi A. S. sporządzenia uzasadnienia postanowienia wydanego w dniu 20 07 2015r., w którym oddalił jej skargę na czynności komornika, uznając, że jest to postanowienie niezaskarżalne, przez co nie podlega ono uzasadnieniu.

Orzeczenie zaskarżył dłużnik **A. S.**, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Zarzucił, że przy ferowaniu zaskarżonego postanowienia naruszono prawo procesowe, regulację art. 394 § 1 k.p.c. w zw. z art. 357 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie,

że postanowienie o oddaleniu skargi na czynności komornika nie jest postanowieniem kończącym postępowanie i nie jest konieczne sporządzenie uzasadnienia.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosił, iż kwestia, które postanowienia kończą postępowanie w sprawie nie jest w nauce ujmowana jednolicie, a brak uzasadnienie uniemożliwia mu zweryfikowanie merytorycznej i formalnej zasadności postanowienia.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Zagadnienie sporządzania uzasadnień postanowień wydanych przez sąd

w wyniku rozpoznania skargi na czynności komornika było przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 20 11 2008 r. wydanej w sprawie o sygn. akt III CZP 107/08 wyraził jednoznaczny pogląd prawny - Sąd odwoławczy go podziela - że „**sąd rejonowy uzasadnia postanowienie rozpoznające skargę na czynności komornika tylko wtedy, gdy podlega ono zaskarżeniu** (art. 357 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.)”.

Stosownie do regulacji art. 767⁴ § 1 k.p.c. w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu wydane w postępowaniu ze skargi na czynności komornika przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie, tj. wtedy gdy wydane przez sąd postanowienie prowadzi do zakończenia postępowania egzekucyjnego (art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.; zob. uchwałę SN z dnia 28 listopada 1969 r., III CZP 83/69, OSNC 1970, nr 6, poz. 105 oraz postanowienie SN z dnia 15 kwietnia 1986 r., III CRN 40/86, OSPiKA 1987, z. 5–6, poz. 124) lub gdy wynika to wprost z regulacji szczególnej.

W postanowieniu Sądu Rejonowego z dnia 20 07 2015r. oddalono skargę dłużnika na czynność komornika w postaci wystosowania w dniu 8 12 2014r przez Komornika do dłużnika wezwania do stawienia się w jego kancelarii w celu złożenia wyjaśnień.

Zaskarżona czynność komornika jest czynnością incydentalną, podjętą

przez Komornika w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego i wydane przez Sąd Rejonowy postanowienie o zasadności skargi nie kończy postępowania egzekucyjnego (kończy tylko postępowanie sądowe wywołane skargą na czynności komornika, które jest jego integralną częścią).

Również żadna z obowiązujących ustaw, w tym także Kodeks postępowania cywilnego nie zawiera regulacji szczególnej przewidującej możliwość zaskarżenia tego postanowienia.

Nie podlega ono zatem zaskarżeniu i tym samym zgodnie ze wskazaną

w uchwale Sądu Najwyższego regulacją prawną Sąd Rejonowy nie ma obowiązku sporządzenia jego uzasadnienia.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu,

co czyni zażalenie bezzasadnym w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., a to z jej mocy prowadziło do jego oddalenia

Resumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe dlatego zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz